

Sygn. akt XVII AmE 30/04

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2005 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Turliński

Protokolant st. sekretarz Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2005 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania Stanisława P

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany: O Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. w
O

o wznowienie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16
lutego 2004 r. sygn. akt OŁO/98/2003/C/PL/132

postanawia:

odrzuć odwołanie

SSO Andrzej Turliński

Uzasadnienie

Do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek Stanisława P o wznowienie postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła ustalonej przez O Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z o.o. w O zakończonego ostateczną decyzją z dnia 3 października 2000 r., mocą której została zatwierdzona taryfa dla ciepła tego Przedsiębiorstwa.

Decyzją z dnia 16 lutego 2004 r. Prezes URE odmówił wznowienia wyżej wymienionego postępowania administracyjnego przyjmując, że Stanisław P.

(wnioskodawca) nie posiada legitymacji do żądania wznowienia. Nie był bowiem stroną w postępowaniu o zatwierdzenie taryfy dla ciepła Przedsiębiorcy. Niezależnie od tego wydana decyzja określiła wyłącznie prawa i obowiązki Przedsiębiorcy nie wkraczając bezpośrednio w sferę praw i obowiązków wnioskodawcy. W konsekwencji Prezes URE przyjął, że Stanisław P. nie ma interesu prawnego do uczestniczenia w charakterze strony w postępowaniu o zatwierdzenie taryfy dla ciepła przedsiębiorcy energetycznego – art. 147 kpa oraz do domagania się wznowienia tego postępowania w trybie art. 145 § 1 pkt 1, 2 i 5 kpa.

Od wydanej w dniu 16 lutego 2004 r. decyzji odwołał się wnioskodawca żądając jej uchylenia w całości. W odwołaniu podniósł, że przysługuje mu przymiot strony w postępowaniu o zatwierdzenie taryfy dla ciepła, a także, iż Prezes URE miał podstawę do wznowienia tego postępowania z urzędu.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 147 kpa wznowienie postępowania następuje z urzędu albo na żądanie strony. Posiadanie przymiotu strony podlega ocenie na podstawie art. 28 kpa, który stanowi, że stroną jest każdy kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek prawny. O istnieniu w konkretnym wypadku interesu lub obowiązku prawnego decyduje treść przepisów prawa materialnego, z której wyprowadzić można dla konkretnego podmiotu prawa lub obowiązki pozostające w związku z rozstrzygnięciem wydanym w postępowaniu administracyjnym (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19.01.1995 r. I SA 1326/93).

W postępowaniu o zatwierdzenie taryfy energetycznej występuje tylko jedna strona postępowania – przedsiębiorca energetyczny. Decyzja wydana w takiej sprawie rzuca bezpośrednio na jego interesy i obowiązki prawne. Interes-

sy kontrahentów przedsiębiorcy energetycznego sprowadzające się do faktycznego interesu w ustaleniu w taryfie możliwe najniższych cen i najbardziej dogodnych dla nich pozostałych warunków dostawy lub usługi reprezentuje Prezes URE. Zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.) zatwierdzona taryfa ma zapewniać ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen. Skoro, jak wykazano, odwołujący się Stanisław P. nie ma interesu prawnego do występowania w postępowaniu o zatwierdzenie taryfy dla ciepła przedsiębiorcy energetycznego, to z tego samego powodu nie może domagać się wznowienia tego postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 1, 2 kpa.

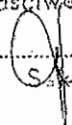
Niezależnie od tego należy wskazać, że przy rozpoznaniu wniosku Stanisława P. Prezes URE działał ze szczególną starannością, gdyż biorąc pod uwagę art. 147 kpa dokonał analizy zasadności wznowienia postępowania z urzędu, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Analiza potwierdziła zasadność decyzji zatwierdzającej taryfę opartej na metodzie kosztowej. Uwzględnia ona poza analizą kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, również poniesione i planowane koszty wytwarzania oraz przesłania i dystrybucji ciepła - § 10 – 15 i § 26 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 6.10.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. z 1998 r. poz. 867 i z 1999 r., Nr 30, poz. 291).

W tym stanie rzeczy odwołanie Stanisława P. należało odrzucić na podstawie art. 479⁴⁷ § 2 kpc jako niedopuszczalne z powodu wniesienia go przez podmiot, któremu nie przysługuje legitymacja procesowa czynna do żądania wznowienia postępowania w sprawie o zatwierdzenie taryfy energetycznej.

SSO Andrzej Turliński
Na oryginala właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz